

حال و هوای خودش به دنبال کشف رازهای خلقت است و خودش هم رویه نابودی است. شخصیت دیگر این فیلم، آدم عجیب و غریب و فرصت طلبی است. این شخصیت‌ها در یک جهان متفاوتی سر راه هم سبز می‌شوند و به هم وابسته‌اند. فیلم مایه‌های عاشقانه و رگه‌هایی از رئالیسم جادویی را دارد و سعی دارد با تصویر کردن و نشان دادن وجوه متفاوتی از زندگی شخصیت‌ها، داستان تازه‌ای را تعریف کند اما فیلمی نیست که سوال‌های مخاطب و ابهام‌هایش را جواب بدهد. برای مخاطبی که به تماشای فیلم‌های سر راست و قصه گو عادت دارد، سوال‌های بسیاری را پیش می‌آورد که این شخصیت کولی کودک صفت قرار است چه چیزی را القا کند و آیا او که گله‌ی خاصیت‌های جادویی دارد یک ساحره است؟ چرا این خاصیت بعد از زایمان از بین می‌رود؟ چرا با کسی که از او سوء استفاده می‌کند و وانمود می‌کند که عاشق او هم هست، چنین رفتار و رابطه‌ای دارد؟

فیلم، وجه قلع کنده‌ای برای مخاطب عام ندارد و سعی دارد که فضای متفاوت و شخصیت‌های متفاوتی را بسازد اما این حال ابهام‌ها و سوال‌اتی را هم به جامی می‌گذارد که ممکن است مخاطب زیاد همراهی نکند اما لحظه‌های خوبی از طبیعت دریا و همه‌المان‌هایی که در این فضا در اختیار داشته، دارد و آیدا پناهنده سعی کرده است به خوبی از آنها استفاده کند و در مجموع این فیلم، پیشنهادی برای دوست داران سینماست.

روند و مسیر فیلمسازی آیدا پناهنده تا امروز چطور پیش رفته است؟

به نظر من فیلم‌های آیدا پناهنده از اولین فیلمش تا «تی تی» روند مشخصی را طی می‌کند. من همه فیلم‌های این فیلمساز را تعقیب کرده‌ام و در فیلمنامه‌نویسی و کارگردانی او معلوم است که به دنبال ساختن یک جهان شخصی تر است و دنبال این است که شناسه و مولفه‌های خودش را به جایگذارد اما در سینمای ایران مشکلات بسیاری وجود دارد و فیلمساز صرفاً با قصه‌گویی و تصویرسازی سروکار ندارد بلکه باید از خیلی مسائل عبور کند و صورت مسئله به این سادگی نیست.

به نظر من آیدا پناهنده و همسرش ارسلان امیری روند رو به رشدی را طی می‌کنند. شاید در قدم‌های بعدی به زبان شخصی‌تری برسند. این جادو فیلم «تی تی» می‌بینیم که مایه‌های اجتماعی فیلم در یک بسته‌بندی و قالب فانتزی رفته است در حالی که یکی دو فیلم قبلی او تم اجتماعی داشت و تلخی آن در بیان تأثیر اقتصاد روی زندگی آدم‌ها، فقر و دست زدن به هر کاری برای پول درآوردن بیشتر بود.

در فیلم «تی تی»، این تلخی تعدیل شده است و رنگی از فلتزی و خیال دارد اما دغدغه‌ها همان است. آدم‌هایی که می‌خواهند پول در بیاورند و زن‌هایی که از آن‌ها سوء استفاده می‌شود و جهلی که به پایان عصر معصومیت و دنیای زیبایی‌های خیال انگیز می‌رسد.

این فیلم به لحاظ فیلمبرداری و بازی بازیگران چگونه بود؟

فیلم به لحاظ فیلمبرداری و نوع استفاده از منظره دریا، آتش و عناصر طبیعی خیلی فکر شده است و بازی‌ها به ویژه بازی پارسا پیروفر و الناز شاکر دوست، سبک خاصی بود و هوشن شکبیا هم توانایی‌هایش را نشان داده است اما جنس فیلم طوری است که بازی‌ها، دیالوگ‌ها و مناسبات میان شخصیت‌ها و ... بافتی بیرون از دایره واقع‌گرایی دارد و بنابراین این دو حالت دارد یا مخاطب با آن ارتباط برقرار می‌کند و همراهی می‌شود یا برایش غیر قابل باور جلوه می‌کند و از آن فاصله می‌گیرد. بستگی به سلیقه و نگاه مخاطب دارد که چقدر با آن همسو شود.

در فیلم «تی تی»، ترکیبی از شخصیت‌های فیلم‌های آشنای تاریخ سینما و ادبیات دنیا دیده می‌شود.

از فیلم «جاده» فیلینی تا رمان «شازده کوچولو» و فیلم‌ها و داستان‌های دیگر که اینجا رگه‌هایی از آن دیده می‌شود و ارجاع‌هایی به آنها داده شده است.

به نظر من در این روزها که سینمای ایران رونق زیادی ندارد و فیلم‌ها برای تماشاگران عادی و مردم معمولی چندان جذاب و قانع کننده نیست، «تی تی» فیلمی است که می‌تواند پیشنهاد متفاوتی باشد و امکان انتخاب متفاوتی را به تماشاگر می‌دهد و ارزش این که روی پرده دیده شود را دارد.

شاهین شجری کهن: «تی تی» به سوالات و ابهامات مخاطب عام پاسخ نمی‌دهد

شاهین شجری کهن منتقد سینما، معتقد است فیلم «تی تی» سعی دارد که فضای متفاوت و شخصیت‌های متفاوتی را بسازد ولی برای مخاطب عام وجه قانع کننده‌ای ندارد و به ابهام‌ها و سوالات او پاسخی نمی‌دهد و به همین دلیل ممکن است مخاطب با آن همراهی نکند. اما او با این حال فیلم «تی تی» را پیشنهادی برای دوست داران سینما می‌داند که می‌تواند امکان متفاوتی را به او بدهد.

درباره شخصیت پردازی‌های فیلم «تی تی» و نقاط قوت و ضعف آن بگویند.

به نظر من ایده‌ای که از اول در ذهن فیلمساز بوده این بوده است که جهانی را با شخصیت‌های متفاوت تعریف کند و برای همین همه شخصیت‌ها به نسبت دیگر فیلم‌های سینمای ایران، غیر متعارف و متفاوتند. معمولاً در سینمای ایران چند الگوی ثابت داریم یا فیلم‌های اجتماعی و ملودرام و یا کمدی هستند و شخصیت‌ها هم در قالب‌های شخصیت پردازی مشخصی تعریف می‌شوند. در فیلم «تی تی» با دختری که روحیات کودکانه دارد و به عبارتی یک کولی کودک صفت است، سروکار داریم که ویژگی جادویی دارد. شخصیتی که مثل «شازده کوچولو» در سیاره خودش زندگی می‌کند و از طرف دیگر فیزیک دانی که او هم در

انتخاب بازیگران چگونه بود؟

قوت هر کدام از عناصر یک فیلم است که نوع آن فیلم را مشخص می‌کند. گاهی فیلم بازیگر است و گاهی فیلم تصویربردار و یا فیلم صداگذار. مثل فیلم‌های کیارستمی که فیلم صداگذار است و فیلم «تی تی»، فیلم بازیگر است و به اندازه کافی خوب درآمده است. البته ما درباره یک فیلم خوب و نه شاهکار سینمایی صحبت می‌کنیم.

کاستی‌های این فیلم را در چه بخش‌هایی بیشتر دیدید؟

«تی تی»، زن کلمبی را نشان می‌دهد که چالش کمتری پیدا می‌کند و موجودی این اندازه کامل و بدون ضعف را حتی زن‌ها هم نمی‌توانند باور کنند و با آن ارتباط برقرار کنند. اما نکته مهم این فیلم این است که با وجود ساختار کلی زنانه‌اش اما ضمدرد نیست و نمی‌دانم که این ویژگی همین فیلم «تی تی» است یا به طور کلی فیلمساز بیشتر نگاه نسلی به مسئله زن دارد تا نگاه جنسیتی و تکراری. نکته مهم بعدی هم درباره فیلمبرداری این فیلم در شمال کشور است که البته پناهنده بار اولی نیست که در شمال ایران فیلم می‌سازد و از رنگ، نور و تصاویر خوب استفاده می‌کند و بنابراین کمتر از این هم از او انتظار نمی‌رفت.